

Tegemoetkomingen in de kosten van kinderen

In ons artikel "Tegemoetkomingen in de kosten van kinderen" in *ESB* van 18 mei 1988 zijn in tabel 1 over de onderhoudskosten van kinderen en in tabel 4 over de tegemoetkomingen in de verzorgingskosten van jonge kindere beide een fout gemaakt¹.

In de laatste kolom van tabel 1, waarin de onderhoudskosten van kinderen in een twee-ouder-alleenverdienersgezin zijn berekend volgens de budgetverdelingsmethode bij een netto maandinkomen van f 3.500, had moeten staan:

- 1 kind jonger dan 6 500
- 2 kinderen tussen 6 en 12 770
- 2 kinderen tussen 12 en 18 1.150
- 1 kind tussen 12 en 18 743

Bij de berekening van de fiscale tegemoetkoming in de kosten van kinderen in tabel 4 is in plaats van het fiscale marginale tarief uitgegaan van het marginale tarief inclusief de sociale-zekerheidspremies. De tegemoetkomingen zoals die staan weergegeven in tabel 4 zijn daardoor op minimum en modaal inkomensniveau aanzienlijk hoger geschat dan ze in werkelijkheid zijn.

Tweeverdieners met kinderen jonger dan twaalf jaar ontvangen een aanvullende arbeidstoelage op de algemene belastingvrije som en arbeidstoelage. In 1988 is die f 794, waardoor de totale belastingvrije som per tweeverdiener maximaal op f 8.597 komt. Het marginale fiscale tarief over genoemde aanvullende arbeidstoelage is op minimumniveau maximaal 24% en op modaal niveau maximaal 32%. De tegemoetkoming voor de betreffende tweeverdiener bedraagt dan netto f 16 per maand als die tweeverdiener ongeveer het minimumloon verdient en f 21 per maand als dat een modaal loon is.

Als twee tweeverdieners samen een

minimum of modaal inkomen verdienen, is, afhankelijk van de onderlinge inkomensverhouding, de tegemoetkoming uiteraard geringer en waarschijnlijk voor de minst verdienende tweeverdiener niet meer dan f 9 per maand.

Deze relatief geringe bedragen moeten volgens een schatting van het Ministerie van Financiën bij afschaffing van deze aanvullende arbeidstoelage een totaal bedrag van ongeveer f 125 mln. opleveren. De Tweede Kamer heeft via een kamerbreed aanvaarde motie al laten weten dat deze middelen, bij invoering van de voorstellen tot belastinghervorming, voor kinderopvang moeten worden ingezet. Over de manier waarop is nog niets bekend.

Aan alleenstaande ouders die een minimum arbeidsinkomen hebben, kunnen overeenkomstig de berekening bij tweeverdieners met kinderen jonger dan twaalf de alleenstaande-oudertoeslag en de aanvullende alleenstaande-oudertoeslag als fiscale tegemoetkomingen in de verzorgingskosten van kinderen worden gezien. Het netto inkomenseffect bij een minimuminkomen is ongeveer f 78 tot maximaal f 121 per maand en bij een modaal inkomen f 157 tot maximaal f 276 per maand.

Bijzondere fiscale tegemoetkomin-

gen via aftrekposten als de buitengewone-lastenregeling en dergelijke hebben wij buiten beschouwing gelaten. Ook hebben we het achterwege laten van belasting- en premieheffing op de verzorgings- en opvoedingsarbeid (mits die arbeid onbetaald wordt verricht) niet in onze berekeningen opgenomen. Samen met de derving aan belasting- en premie-opbrengst door het verlaten van de arbeidsmarkt van voornamelijk gehuwde vrouwen loopt dat in de miljarden. Wel genoemd in de berekeningen is de tegemoetkoming die de kostwinner ontvangt in de vorm van de alleenverdienerstoelage. De kostwinner krijgt deze echter ook als de afhankelijke partner geen kinderen (meer) te verzorgen heeft. Het toerekenen van deze toeslag als tegemoetkoming in de verzorgingskosten is daarom niet juist, maar omdat bij jonge alleenverdieners de toeslag vooral terechtkomt bij gezinnen met kinderen hebben we het netto bedrag dat deze toeslag oplevert wel weergegeven. Daardoor is de ondergrens van deze tegemoetkoming nul gulden. De tegemoetkomingen in de verzorgingskosten bij een alleenverdiener bedragen dan f 0 tot f 86 per maand op minimumniveau en f 0 tot f 196 per maand bij een modaal inkomen. De alleenverdienerstoelage zal blijven bestaan als de vereenvoudigingsvoorstellen van de commissie-Oort doorgang vinden². De tegemoetkoming in de kosten van kinderen zal dan zowel op minimum- als modaal niveau bij een voorgesteld marginaal tarief van 40% en een belastingvrije som van f 4.250 f 0 tot f 142 netto per maand bedragen.

De gecorrigeerde bedragen staan in de tabel.

**Wim Groot
Hetty Pott-Buter**

1. Roel Jansweyer en Hessel Oosterbeek hebben ons daarop opmerkzaam gemaakt.
2. Of het in deze vorm doorgang kan vinden is de vraag omdat de alleenverdienerstoelage dan ook een premievoordeel inhoudt, wat in strijd is met de Derde EG-richtlijn, die op 23 december 1984 in werking trad.

Tabel. Fiscale tegemoetkomingen in de verzorgingskosten, in gld. per maand

	Minimum	Modaal
Alleenverdiener	0-86	0-196
Tweeverdiener (individueel)	16	21
Tweeverdieners (huishoudinkomen) ^a	9-16	16-21
Alleenstaande ouder	78-121	157-276

a. De aanvullende arbeidstoelage is via voetoverheveling overdraagbaar. De bovengrens moet daarom bij 'tweeverdieners individueel' liggen.